

ΕΤΟΣ 72ον

20 Οκτωβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3725)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ διάβολος εἶναι μία τραγική ὕπαρξη. Ὁ Θεός τόν ἐπλασε μαζί μέ τίς ἀγγελικές δυνάμεις καί τόν προόρισε νά γίνει δοχεῖο ἀκτίστου φωτός. Αὐτός ὅμως ἀπό ἐγωισμό μετέτρεψε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ φιλαυτία καί κίνησε ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Δέν μπόρεσε νά καταλάβει ὅτι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ταπεινώσή του.

Ὁ σατανᾶς ἀναγνωρίζει τόν Θεό καί πιστεύει στήν δύναμή του. Ἄλλά δέν ἀγαπᾷ τόν Χριστό. Ὁμολογεῖ τήν θεότητα τοῦ Κυρίου, ἀλλά φοβάται τήν δύναμη τῆς ἀγάπης του. Γι' αὐτό καί τόν παρακαλεῖ νά μὴν τόν βασανίσει. Ὁ βασανισμός τῶν δαιμόνων ἐγκείται στό γεγονός ὅτι, ἐνῶ οἱ δαίμονες μισοῦν τόν Χριστό, ξέρουν ὅτι ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νά τούς ἀγαπᾷ καί νά τούς ἀγκαλιάζει.

Τό καταστροφικό ἔργο τοῦ διαβόλου

Ὁ δαιμονισμένος, εὐρισκόμενος ὑπό τήν ἐπήρεια τῶν δαιμονίων, ἀπαντᾷ στήν ἐρώτηση τοῦ Ἰησοῦ ὅτι τό ὄνομά του εἶναι «λεγεών, ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσήλθεν εἰς αὐτόν». Οἱ δαιμονικές δυνάμεις διαβάλλουν, δηλαδή διαιροῦν, διασποῦν τόν ἄνθρωπο. Τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό, ἀπό τόν ἑαυτό του, ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἀπό τόν Θεό ὡς μία προσωπική ἐνότητα, ἀλλά οἱ δαιμονικές δυνάμεις θρυμματίζουν, κομματιάζουν τήν ἐνότητα αὐτή, τήν ψυχική ἀρμονία τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἓνα πλῆθος, μία μάζα, γίνεται τό θέλημά του. Γι' αὐτό καί –παρά τό φαινομενικό πλῆθος γύρω του– μεταπίπτει στήν ἀπομόνωση, στήν μοναξιά. Καί δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι «ἄδης» σημαίνει τόν σκοτεινό ἐκεῖνο τόπο, ὅπου ἡ κόλαση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀπελπιστική

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνους συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσω τὰ δεσμά, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

μοναξιά του. Δηλαδή ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει δυνατότητα ἐπικοινωνίας καὶ ἀγάπης τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπινου προσώπου μέ τό ἄλλο.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ «μυστηρίου τῆς ἀνομίας»

Τό μυστήριον ὅμως τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται ἤδη στήν ἱστορία, στήν ἱστορία τοῦ κόσμου καί τήν προσωπική μας ἱστορία. Ἡ ζωή συνθλίβεται καί ἀφανίζεται. Οἱ πνευματικές ἀναζητήσεις περιφρονοῦνται καί ποδοπατοῦνται. Ἡ ἐλευθερία χρησιμοποιοεῖται ὡς ἄλλοθι γιά τόν ἀποπροσανατολισμό καί τήν ἐξαχρείωση. Ἄν παραδοθοῦμε στό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας καί λησμονήσουμε ὅτι εἴμαστε ἄνθρωποι πλασμένοι κατ'

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς βγήκε στήν ξηρά, τόν συνάντησε ἓνας ἄνδρας ἀπό τήν πόλη, πού εἶχε δαιμόνια ἀπό πολύ καιρό, δέν φοροῦσε ροῦχο καί δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά στά μνήματα. "Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατά καί ἔπρεπε στά πόδια του καί μέ δυνατή φωνή εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ ἱκετεύω, μή μέ βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τό ἀκάθαρτο πνεῦμα νά βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Τό δαιμόνιο τόν εἶχε κυριεύσει ἐπί πολλά χρόνια, μάλιστα τόν ἔδεναν μέ ἀλυσίδες καί τόν φύλαγαν μέ σίδερα στά πόδια, ἀλλ' αὐτός ἔσπαζε τά δεσμά καί ὁ δαίμονας τόν ὀδηγοῦσε στίς ἐρημιές. Τόν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε: Ποιοῦ εἶναι τό ὄνομά σου; Αὐτός εἶπε: Λεγεών· καθόσον εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλά δαιμόνια· καί παρακαλοῦσε τόν Ἰησοῦ νά μήν τοῦς διατάξει νά πᾶνε στήν ἄβυσσο. Ἦταν ἐκεῖ ἓνα κοπάδι ἀπό πολλούς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καί τόν παρακαλοῦσαν νά τοῦς ἐπιτρέψει νά μποῦν σέ ἐκείνους· καί τοῦς ἐπέτρεψε. Βγήκαν τά δαιμόνια ἀπό τόν ἄνθρωπο καί μπῆκαν στούς χοίρους, ὅποτε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη. "Ὅταν οἱ βοσκοί εἶδαν αὐτό πού ἔγινε, ἔφυγαν καί τό εἶπαν στήν πόλη καί στήν ὑπαίθρο. Βγήκαν λοιπόν νά δοῦν τό γεγονός καί ἦλθαν στόν Ἰησοῦ καί βρῆκαν τόν ἄνθρωπο, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά κάθεται ντυμένος καί λογικός κοντά στόν Ἰησοῦ, καί φοβήθηκαν. Δηγήθηκαν σέ αὐτούς ὅσοι εἶχαν δεῖ τό γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρῶν δαιμονισμένος. Καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπό αὐτούς, γιατί τοῦς εἶχε κυριεύσει μέγας φόβος· αὐτός μπῆκε στό πλοῖο καί ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, τόν ἱκέτευε νά πάει μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τόν ἔδωξε καί τοῦ εἶπε: Νά ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καί νά διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιά ἐσένα ὁ Θεός." Ἐφυγε καί διεκήρυσσε σέ ὅλη τήν πόλη, ὅσα ἔκανε σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, ἂν δεχθούμε νά ζοῦμε καί νά συμπεριφερόμαστε ὡς ἄβουλα ὄντα, πού γιά τήν ἄνεση καί τό θέλημά τους δέχονται νά προσκυνοῦν τήν ὁποιαδήποτε κτιστή πραγματικότητα, τί θά γίνει μέ τήν ζωή μας καί τήν ἀλήθεια;

Ὁ διάβολος παρουσιάζεται καί εἶναι ξένος πρὸς τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Δέν σταυρώνεται ὁ ἴδιος, γιατί δέν ἔχει σχέση μέ τήν ἀγάπη καί τήν θυσία, οὔτε ζητάει ἀπό τοῦς ἀνθρώπους νά σηκώσουν τόν σταυρούς τους. Ὑπόσχεται εὐκολία καί ἄνεση μέ μοναδικό ὄρο τήν πλήρη ὑποταγή μας. Ὅπως ἔκανε μέ τόν Ἀδάμ, πού γιά ἓνα ἀνεδαφικό καί ἀνόητο θέλημα ἔχασε τήν ζωή καί τήν προοπτική της, ἔχασε τήν ἀγάπη καί τήν

20 Ὀκτωβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462).
Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).
Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστ.: Γαλ. ε' 22 - στ' 2 – Εὐαγ.: Λουκ. η' 27-39.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ὀκτωβρίου, Ζ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. θ' 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 41-56.

κοινωνία, γιά νά μείνει μέ τό κέρδος τοῦ ἀλλοτριωμένου προσώπου καί τῆς ἀποσαθρωμένης ἐλευθερίας του.

Ἀποκατάσταση τοῦ ἀρχαίου κάλλους

Ὁ Κύριος ἦλθε στόν κόσμο καί ἀποκατέστησε στόν ἑαυτό Του τήν ἀρμονία καί τήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ στό ἀρχαῖο κάλλος τῆς. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὑπέρβαση τῆς ἀμαρτίας, τῆς ἀστοχίας μας, τοῦ θελήματός μας. Μᾶς ἔχει ἐνώσει ὅλους στό Σῶμα Του, πού εἶναι τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό τό ζοῦμε μέσα στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἔτσι, ὅταν ἀγωνιζόμαστε νά ἐφαρμόσουμε τίς θείες ἐντολές καί μετανοοῦμε, καμία ἀρρώστια τοῦ πνεύματος καί τῆς ψυχῆς δέν μένει ἀθεράπευτη. Ὁ ἄνθρωπος πού συνδέεται μέ τόν Θεό στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὄχι μόνο θεραπεύεται ἀπό τά διάφορα πάθη, ἀλλά συνήθως ἀλλάζει καί τήν ἐξωτερική του ἐμφάνιση. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀκτινοβολεῖ στό πρόσωπό του. Αὐτή τήν ἐμπειρία ἄς ἀγωνισθοῦμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς.

† Ὁ Φ. Ἀ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr